

Sentencja

Dyrektywę 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywę o usłudze powszechnej), zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że taryfy specjalne i mechanizm finansowania przewidziane, odpowiednio, w art. 9 i art. 13 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy mają zastosowanie do usług abonamentów internetowych wymagających stacjonarnego przyłączenia do Internetu, ale nie do usług łączności ruchomej, w tym usług abonamentów internetowych świadczonych w ramach wspomnianych usług łączności ruchomej. Jeśli usługi łączności ruchomej zostają publicznie udostępnione na terytorium kraju jako „dodatkowe usługi obowiązkowe” w rozumieniu art. 32 dyrektywy 2002/22, zmienionej dyrektywą 2009/136, ich finansowanie nie może zostać zapewnione na gruncie prawa krajowego przez mechanizm implikujący udział konkretnych przedsiębiorstw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. – Komisja Europejska/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-29/14) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zdrowie publiczne — Dyrektywa 2004/23/WE — Dyrektywa 2006/17/WE — Dyrektywa 2006/86/WE — Wyłączenie komórek rozrodczych, tkanek płodowych i tkanek zarodkowych z zakresu stosowania przepisów prawa krajowego stanowiących transpozycję tych dyrektyw)

(2015/C 270/07)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Gheorghiu i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Poprzez nieobjęcie komórek rozrodczych, tkanek płodowych i tkanek zarodkowych zakresem stosowania przepisów prawa krajowego stanowiących transpozycję dyrektywy 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich, dyrektywy Komisji 2006/17/WE z dnia 8 lutego 2006 r. wprowadzającej w życie dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do niektórych wymagań technicznych dotyczących dawstwa, pobierania i badania tkanek i komórek ludzkich oraz dyrektywy Komisji 2006/86/WE z dnia 24 października 2006 r. wykonującej dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wymagań dotyczących możliwości śledzenia, powiadamiania o poważnych i niepożądanych reakcjach i zdarzeniach oraz niektórych wymagań technicznych dotyczących kodowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 31 dyrektywy 2004/23, art. 3 lit. b), art. 4 ust. 2, art. 7 dyrektywy 2006/17 oraz załącznika III do niej, jak również art. 11 dyrektywy 2006/86.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 22.03.2014.